

“Η χειροτονία σου σήμερα είναι η ανταπόκρισή σου στην κλήση του Θεού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιεραπότνης και Σητείας

Το Σάββατο 23 Φεβρουαρίου, μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Πολυκάρπου, Επισκόπου Σμύρνης, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ιεραπότνης και Σητείας κ. Κύριλλος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και στη συνέχεια ιερούργησε στον Ιερό Ενοριακό Ναό Αγίου Μηνά Βαϊνιάς, όπου κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέλεσε την εις Διάκονον χειροτονία του κ. Ματθαίου Πατεράκη, Μηχανολόγου Μηχανικού του Α.Π.Θ. και πτυχιούχου της Πατριαρχικής Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κρήτης. “Η χειροτονία σου σήμερα είναι η θετική ανταπόκρισή σου στην κλήση του Θεού” ανέφερε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος κατά την αντιφώνηση του προς τον νεοχειροτονούμενο.

Ο νεοχειροτονηθείς Διάκονος κατά την ομιλία του εξέφρασε την βαθιά συγκίνησή

του για την «προσωπική του Πεντηκοστή» και αναφέρθηκε στην από καιρό άσβεστη δίψα του να γίνει διάκονος και Λειτουργός του Υψίστου. Αφού ευχαρίστησε τον εν Τριάδι Θεό που τον αξίωσε να λάβει το «υπέρτιμο και υπέρλαμπρο δώρο» του χαρίσματος της Ιερωσύνης ζήτησε το έλεος Του ώστε να παραμείνει εσαεί διάκονος της Εκκλησίας, εξέφρασε δε τις ιδιαίτερες ευχαριστίες του στον Σεβ. Μητροπολίτη Ιεραπύτνης και Σητείας κ. Κύριλλο, ο οποίος ως ο οικείος Ποιμενάρχης τον οδήγησε στη χειροτονία, εκπληρώνοντας έτσι και την επιθυμία του μακαριστού προκατόχου του, Μητροπολίτου κυρού Ευγενίου.

Στην αντιφώνησή του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με απλότητα και σαφήνεια στον διακονικό και θυσιαστικό χαρακτήρα του χαρίσματος της Ιερωσύνης. Όπως σημείωσε απευθυνόμενος στον χειροτονηθέντα Διάκονο: «Με τη χειροτονία που, δια των χειρών εμού του αμαρτωλού, επιτελεί το Άγιο Πνεύμα εισέρχεσαι στη χορεία των Κληρικών της ιστορικής Ιεράς Μητροπόλεώς μας και καθίστασαι και εσύ ένας ακόμη κρίκος στη χρυσή αλυσίδα των Λειτουργών του Υψίστου κατά την τάξιν Μελχισεδέκ. Η χειροτονία σου μας υπενθυμίζει την επιστροφή του ασώτου υιού, που αύριο, δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου, προβάλλει η Εκκλησία μας. Ο άσωτος, όταν έχασε τα πάντα, ταπεινώθηκε, συνέτριψε τον εαυτό του και θυμήθηκε τον πατέρα του. Μέσα στο σκοτάδι και στην απελπισία βρήκε τον εαυτό του, συνήλθε και είπε: «Αναστάς πορεύσομαι προς τον πατέρα». Είναι η στροφή

προς τη μετάνοια και η επιστροφή στην αγκαλιά του σπλαχνικού Πατέρα. Ο άσωτος, ταπεινός και έχοντας πλέον πλήρη συναίσθηση των αστοχιών του, ζητεί να γίνει δούλος Κυρίου, να επιστρέψει από το σκοτάδι στο φως, από την ανυπαρξία στην ύπαρξη και στην όντως ζωή. Αυτό ζητάς και εσύ σήμερα, να γίνεις δούλος και διάκονος Κυρίου, γνωρίζοντας ότι «η θεία χάρις η πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα» έρχεται να καλύψει τις κατ' άνθρωπον αδυναμίες σου, όπως και όλων μας, και να σε καταστήσει με τη χειροτονία έμψυχο όργανο της Χάριτος του Θεού. Ο Θεός, χάριν του λαού Του, υπερβαίνει τις όποιες αδυναμίες και ελλείψεις του Κληρικού και επιτελεί το έργο της σωτηρίας, αφού ως ελεήμων και φιλόανθρωπος «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμοθ. 2,1).

[...] Ευρίσκεσαι ήδη προ των θυρών του Ιερού Βήματος. Η χειροτονία σου σήμερα είναι η θετική ανταπόκρισή σου στην κλήση του Θεού. Από μικρό παιδί πίστεψες ότι «το προσκολλάσθαι τω Θεώ αγαθόν εστι» και να θέτεις τον εαυτό σου και την ελπίδα της σωτηρίας σου στον Κύριο. Κάτω από τους ιερούς θόλους του περικαλλούς τούτου Ιερού Ναού του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνά, που σήμερα χειροτονεύσαι, αλλά και κάτω από την ευλογημένη σκέπη της παλαιάς Μονής της Παναγίας της Παπλινού, όπου πήγαινες κάθε Δεκαπενταύγουστο και όχι μόνο, γεννήθηκε και καλλιεργήθηκε αργά και σταθερά ο πόθος της Ιερωσύνης, η σπίθα

αυτή που κατέτρωγε τα σωθικά σου και σου προξένησε την «καλήν αλλοίωσιν». Ο Θεός ευδόκησε ούτως, να περάσεις πολλές δοκιμασίες, δυσκολίες, πειρασμούς και περιπέτειες, όμως αυτή η λαμπερή σπίθα χωσμένη στη χόβολη της καρδιάς σου ποτέ δεν έσβυσε· ο ζήλος που έθεσε ο Κύριος στην καρδιά σου δεν κατασίγασε ποτέ μέσα σου, ώσπου «ήλθε το πλήρωμα του χρόνου» και ωρίμασε πλήρως η ιερατική σου κλίση. Οι καρποί της μέχρι σήμερα πορείας σου ήταν καρποί που διατράφηκαν από τις βαθιές αμάραντες ρίζες της Εκκλησίας μας και του παραδοσιακού και όμορφου χωριού σου. Επηρεάστηκες βαθύτατα από τους ευλαβείς Ιερείς της Ενορίας Βαϊνιάς, τον μακαριστό παπα-Μάρκο Σπυριδάκη και τον νυν Εφημέριο π. Γεώργιο Γιανναδάκη και βέβαια από τη λαϊκή ευσέβεια των παππούδων και γιαγιάδων σου, της μακαριστής γιαγιάς σου Χατζήνας, η οποία υπήρξε αγιασμένη ψυχή, αλλά και των εκλεκτών και ευσεβών γονέων σου, της ευσεβεστάτης μητέρας σου Σοφίας, της αρχόντισσας της πίστεως και της ευσέβειας και του μακαριστού πατρός σου Ιωάννου, ο οποίος για πολλές δεκαετίες υπηρέτησε ακούραστα και με ένθεο ζήλο ως Εκκλησιαστικός Σύμβουλος της Ενορίας αυτής, σήμερα δε η μακαρία ψυχή του από τη Χώρα των Ζώντων θα χαίρεται και θα ευφραίνεται. Σε όλους τους οικείους και συγγενείς σου εκφράζουμε θερμές ευχαριστίες, γιατί σε βοήθησαν να φθάσεις ως εδώ, ιδιαιτέρως όμως στην αγαπητή Διακόνισσα και αυριανή Πρεσβυτέρα, ομόζυγό σου Παρασκευή, και στα αγαπητά σου παιδιά Ιωάννη και Μαρία, που μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειάς σου, σε στηρίζουν πλήρως και ολόθυμα και συμπαραστέκονται στην απόφασή σου να αφιερώσεις τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής σου στην Εκκλησία. Μια Εκκλησία που σήμερα βλέπουμε να εκδιώκεται και να περιθωριοποιείται. Όμως δεν απελπιζόμαστε, δεν χάνομε το θάρρος μας και δεν γινόμαστε ριψάσπιδες. Μπορεί κάποιοι να παρεμποδίζουν τον διορισμό των Κληρικών στη νεοελληνική πραγματικότητα και μετανεωτερική εποχή, να επιθυμούν να αποδυναμώσουν τον πολλαπλό ρόλο του Ιερέως στην κοινωνία, να εξακολουθούν να μην βλέπουν την ιστορική πραγματικότητα, θεωρώντας ότι θα βλάψουν και θα αποδυναμώσουν την Εκκλησία, όμως δεν γνωρίζουν ότι Αρχηγός και ιδρυτής της είναι ο Αρχιποίμην Κύριος. Σε αυτήν την κοινωνία και με αυτές τις συνθήκες καλείσαι να διακονήσεις. Πατρικά σου εύχομαι να διακονήσεις τον λαό του Θεού με πνεύμα αγάπης, προσφοράς και θυσίας ζωσμένος το λέντιον, κατά μίμηση του Σωτήρα Χριστού».

Τέλος, ο Σεβ. κ. Κύριλλος, αφού απηύθυνε πατρικές παραινήσεις στον νέο Κληρικό, του ευχήθηκε η διακονία του στον αμπελώνα του Κυρίου να αποβεί κατά πάντα ευάρεστος προς τον Μεγάλο Αρχιερέα, Κύριό μας Ιησού Χριστό, ώστε κατά τη μεγάλη εκείνη ημέρα της θείας μισθαποδοσίας, να ακούσει της ευκταίας Αυτού φωνής: «Ευ, δούλε αγαθέ και πιστέ! Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου» (Ματθ.25,21).